

Briefing

December 2016
Nr. 102

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Marita Täppinen
Fornbacken 41, 2tr, 152 56 Södertälje
E-post: briefing@sgsresa.se
eller ordforande@sgsresa.se

Adressändringar:

Skickas till Ewa Knutsson
Slalomvägen 37, 461 58 Trollhättan
E-post: medlemsregister@sgsresa.se

Resemästaren:

Vår Resemästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker
E-post: resemastare@sgsresa.se

Sista materialdag för nästa nr. är 31 januari 2017.

Annonser:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: ordforande@sgsresa.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 250 kr. Familjemedlem 75 kr.
Plusgiro: 429 14 52-3

Lokala träffar

Öst 25:e februari

Inbjudan och program kommer att publiceras på SGS hemsida och Facebook och förövrigt skickas ut på det sätt respektive lokalavdelning väljer.

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
ordforande@sgsresa.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
0303-22 52 50
vice_ordforande@sgsresa.se

Sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
sekreterare@sgsresa.se

Kassör:

Ewa Knutsson
0767-96 55 00 kassor@sgsresa.se
medlemsregister@sgsresa.se

Vice kassör:

Bengt Cederfelt
08-96 14 95
vice_kassor@sgsresa.se

Klubbmästare:

Stefan Karlsson
08-550 361 39
klubbmastare@sgsresa.se

Briefingansvarig:

Marita Täppinen
08-550 156 14
briefing@sgsresa.se

Resemästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00
resemastare@sgsresa.se

Ledamöter:

Isabel Olesen
+45 613 032 64
ledamot@sgsresa.se
Magnus Andersson
042-14 67 51
ledamot@sgsresa.se

Tunnhåll

4. Ordförande har ordet	15. Ett vykort betyder så mycket
6. Vykortshälsningar	16. Till Irland med fågelskådare
9. Höstmöte i Kungälv	20. Aralsjön
13. Vin, vin och mera vin	21. Resemästarens sidor

Förstasidesbilden

Foto: Kristina Aronsson

En glidflygare beundrar utsikten över topparna vid Grindelwald, Schweiz.

Avlidna medlemmar i SGS

SGS deltar i sorgen efter de avlidna medlemmarna

**Agneta Tykesson
Hallabro**

**Berndt och
Kerstin Forsell
Trångsund**

**Sonja Rois-Johansson
Götene**

Till deras minne har föreningen planterat träd i Vi-skogen.

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande medlemmar välkomna i föreningen:

**Erik Torp Nilssen
Jorunn Solheim Nilssen
Förde, Norge**

**Yvonne o Klas Forsman
Linköping**

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

Inget höstmöte för mig ...

Årets sista nummer av Briefing brukar jag använda till en tillbakablick på det gångna året och naturligtvis också något om vad vi har att vänta av 2017. Den här gången kommer det nog att bli lite annorlunda. När tiden är inne för att skriva och lämna ordförandeordet till tryckning är mitt fokus på lite annat håll. Men det kan inte undvikas att ändå nämna något om det år som gått. Som jag tror att ni alla kan hålla med om, tycks åren gå fortare och fortare och det är knappt man har vant sig vid att skriva 2016 innan det är dags att börja lära sig att skriva 2017. Under det gångna året har vi haft fina möten och även om jag inte hade möjlighet att vara med i Kungälv så vet jag naturligtvis att det blev en rolig och minnesvärd träff. Nu fortsätter arbetet med nästa års träffar och förhoppningsvis ska de också bli trevliga och innehållsrika. Men det som kanske allra mest kommer i mina tankar är de vänner och kamrater som var med oss in i 2016, men som vi under året tvingats ta farväl av. Det känns lika överkligt och sorgligt varje gång och samtidigt finns en stor glädje och tacksamhet över att jag fick möjligheten att träffa all dessa fantastiska människor. Vi som är kvar kan inte hedra våra bortgångna vänner bättre än genom att fortsätta vår verksamhet och minnas dem.

Det blev nu inte så att jag och Eva kunde vara med på träffen i Kungälv – vi hade av olika rutiga och randiga skäl ställt till det så att vi ”måste” vara i New York just den helgen. Och det var inte i första hand för att på plats följa det spännande och rejält bisarra presidentvalet även om det också gav extra krydda åt anrättningen. Nej, vi var där för att slita ont och bli rejält uttröttade. Bakgrunden är att vi under 80-talet sprang och tävlade en hel del och bl.a. sprang några maraton. Vi har sedan fortsatt att springa och även motionera på annat sätt och när jag blev pensionär fick jag något av en nytändning och började så smått öka på träningsdosen och springa en och annan tävling. För den som springer maraton finns det vissa lopp som på något sätt har en högre dignitet än andra. På 80-talet var det framför allt Boston och Aten som gällde, men sedan många år anses nog just New York Marathon vara juvelen i kronan. Det är världens största tävling mätt i antalet deltagare, 65.000, och enligt alla rykten en otrolig upplevelse. Det knepiga är att komma med. Det är många, många fler som vill än som får plats och det är åtskilliga som försökt år efter år utan att lyckas. Under julhelgen 2015 dök det så upp en möjlighet för oss att kunna delta och på tivelaktiga grunder fattade vi snabbt och (alltför

lättvindigt beslut om att haka på. Det som lockade var för mig att få runda av med ett sista maraton att lägga till de 24 jag sprang för mer än 30 år sedan och för Eva var det en rejäl sporre att göra ytterligare ett maratolopp när hon nu fyllt sjuttio år. När vi väl var anmälda uppdagades det att det ju var samma helg som SGS-mötet i Kungälv. Tråkigt att missa, men helt lugnt eftersom jag visste att det finns många andra krafter som kunde sköta ruljangsen. Det faktum att vi aldrig tidigare hade varit i USA gjorde nog också sitt till för att det nu blev som det blev.

Så kom det sig alltså att när många av er packade för att fara till Kungälv, packade vi för att resa över långa avstånd bara för att få möjligheten att springa på New Yorks gator i 42 kilometer. Ibland kan man undra ... Det blev också en fantastisk och minnesvärd upplevelse att springa den tämligen långa sträckan genom fem av New Yorks stadsdelar och hela tiden med täta led av hysteriskt hejande åskådare längs gatorna – och det inte bara på de första och snabbaste utan de fanns där också flera timmar senare.

Den samlade erfarenheten från New York var att det visst var en magnifik stad, men också en stad som kändes på många sätt egendomlig. Många intryck som kommer att stanna kvar, men frågan är om inte det mest varaktiga och skrämmande minnet kommer att vara den fullständigt förfärliga användningen av engångsartiklar i så gott som alla sammanhang.

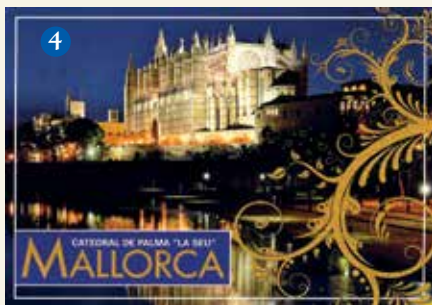
SGS på Facebook

Sittande på vårt hotellrum i New York kunde vi också se resultatet av beslutet under mötet i Kungälv att skapa en sida på Facebook för SGS. Anna-Karin Stafflin hade gjort ett väldigt fint arbete och tillsammans med andra i en liten arbetsgrupp kommer man att se till att det finns trevliga uppgifter där. Om du inte redan gjort det så sök upp SGS på Facebook om du är med där och gilla väldigt gärna sidan. Jag tror att det kommer att kunna vara något som starkt kan bidra till att fler får upp ögonen för föreningen och att vi på det sättet kan få nya medlemmar – och det behöver vi! Bidra också gärna till sidan, liksom till föreningens hemsida, men vi måste alltid tänka på att alla inte vill eller kan vara med där och att vi inte bara kan använda de kanalerna för att sprida central och viktig information.

Jubileumskryssning 2018

På mötet presenterades den planerade jubileumskryssningen 2018 på Guadalquivir ytterligare och det är nu möjligt och önskvärt att anmälningar görs så att detaljplaneringen kan fortsätta och arrangörerna kan känna trygghet i att det blir tillräckligt många deltagare. Ett av syftena med våra kryssningar är ju att få fina upplevelser, men också att kunna bjuda med släkt och vänner och på det sättet inspirera fler att bli medlemmar och kunna ta del av våra aktiviteter. Anmäl er själva och bjud med andra. Gör det!

Till sist vill jag från djupet av mitt hjärta önska er alla en **God Jul** och ett **Gott Nytt År!**

1.

21/7-16

Hej alla SGS:are

Vi är 12 personer (5 barn) som gör en fantastisk familjeresa till Zimbabwe och just nu i Botswana vid Okavango-deltat med tältning och båtturer. Enorma djurupplevelser.

Hälsningar Birgitta L.

2.

29/7 2016

En hälsning från Honningsvåg. Vi är på resa med Hurtigruten ombord på MS Lofoten från Bergen till Kirkenes tur och retur. Margareta och Dag.

3.

Nepal, Chitwan nationalpark 29/8

En kontrastrik resa. Ena stunden är man på 5000m höjd mitt i snökaos och nästa är man i 35°C värme och badar med elefanter. Kailash Koran fick avbrytas pga snö, får bli ett 4:e försök någon gång.

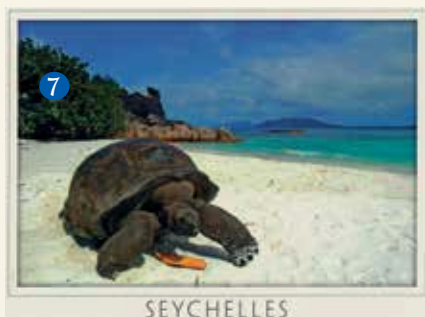
Hälsningar från Stefan Karlsson o Ann-Catrine Norrström (egen tur innan Kailash och inte Chitwan).

4.

Cala Major 7/8 -16

Hej alla SGS:are!

För ovanlighetens skull har jag åkt på en äkta charterresa till Mallorca. Mycket sol, värme och salta bad, men också en del fina turer runt ön. Här finns mycket att se och uppleva. Hälsningar Monika Apell

5.

På Världsturismens dag skickar vi en hälsning från vår jordenruntkryssning. För närvarande på väg mot San Diego. Kanske inte en typisk SGS-resa, men härligt ändå!
Catharina och Gösta.

6.

27/9 -16, Hälsningar från Gunilla B på rundresa i Albanien.

7.

2016 09 30 Hej! En hälsning från Seychellerna. Har nu åkt runt på en

katamaran under en vecka och sett endemiska fåglar och sköldpaddor. Snorklat har vi också hunnit med. Imorgon går färden vidare till Dubai. Hälsningar Birgitta G.

8.

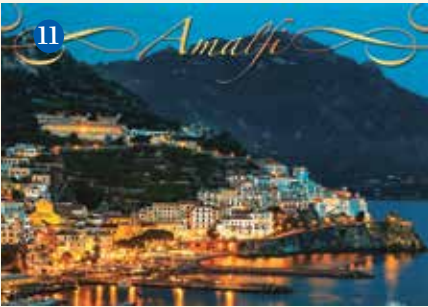
Helt omtumlad efter 9 dagar i Nordkorea. T.o.m. en kommunistisk diktatur kan visa vackra sidor. Och det andra får vi inte se! Hit vill jag återvända. Hälsningar Bodil C.

9

10

11

12

9.
Nordkorea 14/9 2016
Hej! Många pompösa och imponerande marmorbyggnader. Åttafiliga motorvägar med mindre trafik än skick. Gränsövergången speciell med en grupp besökare 50 m bort på andra sidan. I filmstudio hade vi turen att bevittna en verklig filminspelning. Efter avskedsmiddagens anka fortsätter vi i morgon vår resa med tåg via Beijing.
Hälsningar Ann & Sven

10.
Här kommer en hälsning från en safariresa i Tanzania. Margareta & Dag

11.
Amalfi 7/10
En hälsning från en fantastisk kust och en rolig resa. Marianne Billing

12.
Hej alla SGS-vänner!
Här är en utsikt från vårt hyttfönster i Sidney, som nog varit höjdpunkten hittills på vår långa resa. Singapore nästa och vi hinner också besöka Petra innan fartyget angör Savona igen.
Hälsningar från Catharina och Gösta.

Höstmöte i Kungälv

Text och bild: Bengt Cederfelt

Höstmötet ägde rum på Fars Hatt i det historiskt intressanta Kungälv. Vi ska inte jämföra vädret med vad vi hade i Borgholm i maj. Det vore att fokusera på helt fel saker. Vi börjar i stället med den "lättare middagen", som inte alls andades fattigdom.

Visserligen verkade äppelpajen ta slut, men det trollades fram andra reservdessaerter. Kristina hälsade oss välkomna i den inre matsalen där vi skulle förtära de större målen.

Vi som var på styrelsemötet missade tyvärr alla bildvisningar på fredagskvällen. Dessa verkade uppskattas av de närvarande och spände över Nepal, Albanien och Mellersta Östern. Efter nästa morgons frukost, som man knappast kunde klaga på var det så dags för det "riktiga" programmet. Styrelsen informerade först något om

Kungälv och dess gamla anor, och om eftermiddagens utflykter som skulle innebära ytterligare fördjupningar, mest om stadens dåtid. Vi fick även höra om nästa års möten, våren i Nora och hösten i Simrishamn. Resemästaren berättade om nyss avslutad resa till Island, om pågående till Paraguay och om snart förestående till Kunming – Calcutta. Nya resor är på gång till Bolivia respektive Alaska. Och jubileumskryssningen till Spanien 2018 håller på att ta form. Vi fick även hälsningar från paren Egnell på jorden runt-resa och Gezelius på maratonlöpning i New York, samt från Kerstin i Paraguay. Därefter berättade Johanna Ekberg från Röda Korset främst om första hjälpen och hjärt- lungräddning. En nyttig repetition för många. Numera talar man om L-ABC, Livsfarligt läge,

Andning, Blödning och Cirkulationsrubbningsar. Telefonnummer man bör kunna är 112, men bara i nödläge. Ibland är det mer lämpligt att ringa polisen 114 14 eller sjukvårdsupplysningen 1177.

Efter kaffet berättade Ulla-Britt Ericsson om SGS-resan till Colombia. En odysse genom landets höglänta delar samt kustzonerna vid Stilla Havet och Karibiska Havet. Hon följdes av Jan Wigsten, direktuppkopplad från Ulan Bator, om den kommande resan kring Altai. Och därmed förflyttade vi oss från tropisk zon till utpräglat kontinentalklimat, även om det finns hyggligt höga berg både i Colombia och Mongoliet. Bildvisningen från Mongoliet gick nästan smärtfritt och vi fick veta att det inte blir några högre vandringar på denna resa, som äger rum nästa höst. Var beredd på omväxlande väder.

Till lunch serverades en läcker laxrätt

och vi behövde inte stressa för att hinna färdigt till lördagseftermiddagens uteaktiviteter, eftersom vi kom igång direkt. Vi hade delats in i tre grupper, två skulle börja på Bohus fästning och en på stadsvandring. Ett lätt regn föll, som dock upphörde efter ett tag.

Fästningen började byggas i början av 1300-talet för att försvara Norges södra gräns. Bohuslän var ju norskt fram till 1658. Landskapet är fö namngivet efter denna fästning som har byggts på i omgångar genom seklen. Den har varit belägrad minst fjorton gånger men aldrig erövrats i strid. Själva staden låg ursprungligen längre västerut och är ännu äldre, åtminstone 1100-talet, men mycket är oklart kring dateringar, som är äldre än Gutenberg. Kanske ingen vetenskaplig generalisering.

I början av 1600-talet flyttades staden till Fästningsholmen, men började

senare bebyggas på fastlandssidan. Även efter att staden blev svensk fortsatte svenskarna att bränna staden. Vår stadsvandring rörde sig kring kvarteren närmast hotellet och där fanns ett antal äldre byggnader som rådhus, kyrka, fängelse och några till. Och på tal om historia, förra gången jag var på fästningen var 1966, för femtio år sedan, men det var på sommaren, och jag hade inte fyllt tolv. Jag är övertygad om att E6:an då gick över dessa broar som vi nu vandrade över. Det var 1962 som de gamla riksvägarna fick Europnummer. Vi fick gott om tid till att ladda för kvällens middag där huvudingrediensen var hjortkött. Efter detta intag var det dags för egna bilder, där Stellan visade från bestigningen av Europas högsta berg, Elbrus i Kaukasus. Sedan mer Mongoliet, en video med tämjda kungsörnar som jagar räv. Efter söndagens frukost skulle Sven Erik Johansson berätta om Nordkorea. Man kan vara lite undrande när någon lägger ner all sin tid och energi på ett så märkligt land. Dock verkade det här finnas en gedigen vilja till att hjälpa ett folk och att försöka lindra dess nöd. Nordkorea har ju varit på våra tapeter tidigare och SGS har som bekant genomfört en resa dit för några år sedan. Här kom ytterligare några perspektiv, framför allt inom energisektorn. Många ville ställa frågor efteråt och de besvarades på ett uppriktigt sätt. Under kaffepausen frågade jag Mister Sven, som han heter där, om han hade förhört av säkerhetsfolk eller om de såg honom som en möjlighet och valde att se mellan fingrarna. ”De vet precis vad

jag tycker och att jag är kritisk till det mesta” blev svaret. Men jag frågade inte om Kim den tredje personligen var underrättad.

Efter kaffet var det dags för historikern och Vänersborgssonen Peter Johansson att berätta om svenska zoologer och upptäcktsresanden i 1800-talets Afrika. Det började med att den engelske jägaren och författaren Llewellyn Lloyd fascinerades av den vilda naturen i främst de värmländska skogarna. Han jagade björnar och hade sig. Han blev även far till ett antal barn, framfödda av ungefär lika många kvinnor. Dock lämnades de inte vind för våg, barnen alltså. Huvudpersonen som föddes 1827 namngavs av modern till Carl Johan, kan hittas på svenska Wikipedia som Charles Andersson. På den engelska Wikipedia som Charles John Andersson. Han var också fascinerad av främmande natur och kom via London till södra Afrika där han utforskade främst Namibia och fram till Okavangodeltat men även södra Angola.

Andersson avled redan 1867 men hann med ganska mycket. Han begravdes av grannpojken Axel Ericsson som hade dragits in i de afrikanska äventyren. Kommer man till Vänersborg bör man besöka muséet där som tydligen innehåller rikliga minnen av dessa herrar.

Ni som varit i Etosha minns förstås att gatorna där hette bl.a. Andersson och von Lindequist. De har även gator uppkallade efter sig i Windhoek. Friedrich von Lindequist visade sig för ö vara en tysk kolonialherre.

Träffens sista föredrag handlade om djur och natur på nordliga breddgrader och presenterades av fotografen Rudi Jelinek. Vi fick höra om samspelet mellan sillstim och valar och fåglar, hur de följer sina bytesdjur och framför allt de stora valarnas förmåga att glufsa i sig rejäla munbitar. Det var främst områdena kring Lofoten och Nordkap som visades med natursköna bilder, även norrsken får räknas till naturskönhet.

Glädjande var att havsörnen som sällan sågs där på 1960- och 70-talen numera är tämligen allmän. Den sågs tidigare mer som en fiende, för att den ansågs döda får, och äta fisk förstås. Vi är ju många som konkurrerar om jordens resurser, som kan leda

till konflikter både mellan och inom arter, inte minst vår egen art.

Vi fick en riklig dos av de estetiska favoriterna alfågel och praktejder, samt deras ”förrådiska” släktingar. Och för vidare till varmare bilder i Jämtland, främst på spelande dubbelbeckasin. Finns det både skärnsnäppa och kärnsnäppa? Ja.

Därefter återstod bara den avslutande lunchen, kummel. Och vi kunde påbörja den utlovade dessertbuffén redan ca 20 minuter i ett. Tämligen givande 20 extra minuter, liksom hela träffen.

Hemfärden kunde nog bli äventyrlig för många med snö i inlandet, men SGS:are lever ju för äventyr.

Vin, vin och mera vin

Text och bild: MyJakobsson

Här sitter jag på ett cafe i Chianciano Terme, espresson framför mig är perfekt, som den brukar vara i Italien. Det är ”koftavarmt” trots att vi är i slutet av oktober. Tvärsöver gatan ligger Eneoteca Diamante Cru, innehavarinnan, en vacker intensiv dam, brinner för de lokala vinerna och Peccorino osten. Ett besök hos henne är inte bara en njutning för smaklökarna, det är en kulturell upplevelse.

Chianciano ligger i södra Toscana, ungefär halvvägs mellan Rom och Florens, och består egentligen av två orter intill varandra. Chianciano Terme med naturliga varma källor, här fanns badanläggningar redan på etruskernas tid 400 f.kr. På 50- och 60-talen samlades den italienska Jet Seten här med Sophia Loren och Marcello Mastroianni i spetsen för att bada och dricka det hälsobringande vattnet. Här finns flera hälsobad och

de lär kureras det mesta från artros till depressioner. Det finns också en modern badanläggning Theia, med härliga pooler både ute och inne och jetstrålar som mjukar upp muskler, som är stela efter allt vandrande i den gamla staden. Vattnet är mellan 33 och 37 grader. Vid sidan om Chianciano Terme, högt uppe på en kulle ligger Chianciano, den gamla staden. Här är charmligt med trånga gränder att utforska. Ett litet tåg, inte på räls utan på vägen, förbinder de båda orterna.

Chianciano Terme är en bra utgångspunkt för utflykter. 25 minuter med buss och du är i Montepulciano, vinets Mecca. Längs huvudgatan, Corson ligger eneoteken nästan vägg i vägg. Många av dem lockar med ”Free tasting”. Vill man bli lite lullig redan på förmiddagen är det lätt fixat här. Välj hellre ut ett bra eneotek och betala ca 10 E för en provning och du får sitta i en inspirerande miljö

och njuta några klunkar av den allra bästa Chiano Classico Reserva eller Vino Nobile de Montepulciano och på toppen av det kanske en Brunello di Montalcino. Dagen är perfekt!

Montepulciano har också mycket annat att erbjuda, som shopping och då menar jag inte vin, som du redan är nedtyngd av, utan väskor och kläder. Jag glömde visst skriva att det är en mycket vacker plats. Här ligger flera vingårdar man kan besöka. Vi gjorde ett besök hos

bröderna Gavioli i utkanten av Chianciano. Deras specialitet är mousserande viner och de har vunnit priser i champagneklassen, men även deras Vin Santo var jättebra. Gården heter Agricola Gavioli och är väl värd ett besök.

Chianciano ligger också bra till för utflykter i Toscana och Umbrien. Siena och San Gimignano ligger ca 2 timmar bort. Perugia och Assisi ligger ca 1,5 timme undan. Arrivederci Toscana.

Vin är ljus sammanhållet av vätska.

En måltid utan vin är som en dag utan sol.

*Världen är full av människor som predikar
vatten och dricker vin.*

Ett vykort betyder så mycket!

Text och bild: Dag Jonsson och
Margareta Jonsson Zelleröth

På ön Floreana, en av Galapagos-öarna, finns en vik som kallas Post Office Bay. Där finns en tunna eller låda som används som brevlåda. Från början var det valfångare som gick iland i viken och där postade sina brev. Då kollade de också om det fanns försändelser till platser som de skulle passera eller båtar som de väntades möta under resan. Dessa försändelser tog de då med sig och levererade. Sedan länge utgör platsen enbart en sevärdhet och en brevlåda

för turister. Vi la ett vykort där 11 december 1999. Vi bläddrade noga igenom posten, som låg i botten på lådan, men det fanns inga brev eller kort att ta med hem till Sverige. Tiden gick. Vi hade totalt glömt bort händelsen, men den 29 september 2016 kom kortet fram till adressaten, Dags föräldrar! Då hade det varit på väg i 15 år, 9 månader och 18 dagar.

Slutsats: Postgången från Galapagos-öarna är långsam – men säker.

Till Irland med fågelskådare

Text och foto Elly Mattsson

Jag reser ibland på fågelskådarresor trots att jag egentligen inte är fågelskådare. Men jag är framför allt intresserad av djur och natur och inte så mycket av städer. På en fågelresa passerar man snabbt städerna och hamnar ute i naturen, ibland på stälten som annars är svåra att nå.

Sommaren 2015 anmälde jag mig intresserad av en resa med AviFauna till Irlands klippiga atlantkust. Den skulle gå sista veckan i augusti 2016. Efter en tid fick jag ett mail att resan var fullbokad och jag fick ingen plats. Stor besvikelse! Men jag anmälde mig som reserv, fick plats 1 och hoppades på att någon skulle få förhinder. En och en halv vecka innan avresa fick jag ett telefonsamtal att det kommit ett återbud.

Jag bokade den platsen och fick flygbiljett och information på två dagar. Jag fick även veta att vi skulle bli två grupper med sex personer i varje. Vi skulle åka i två minibussar, som skulle köras av vår färdledare Magnus Ullman och ass. färdledare Mattias Ullman.

På avresedagen startade jag från Arlanda och så småningom samlades gruppen på Dublins flygplats, några från Arlanda, några från Kastруп och ett par från Österrike. Efter att bussarna hämtats åkte vi norrut med stopp för lunch efter en kort bit. Efter lunch färd till en strand för att titta efter rosentärna. Det blev ett kort stopp innan vi fortsatte till Drogheda där vi skulle övernatta. Efter in-

Strandpipare vid Cruisetown Strand.

checkning så bar det vidare till nästa strand för en snabb koll. Meningen var att åka dit dagen efter så det blev bara en kort titt.

Morgonen efter var vi tillbaka vid stranden för att spana efter rosentärna bland fisktärnor. Det var ebb och tärnorna låg långt ut vilket jag inte räknat med så det blev ett försiktigt klivande på sandvallar för att inte bli alltför blöt. De sanna skådarna hade sandaler. Jag tog mycket bilder men att urskilja en rosentärna på dem klarar jag inte.

Efter ett par timmar lämnar vi stranden för att åka tvärs över ön till Ballina i nordvästra hörnet. En fin färd på smala vägar där hastighetsgränsen var satt till 80 eller tom 100 km/tim. Här hemma hade det nog varit högst 60. Vi stannade efter vägen för lunch på en trevlig pub. Väl framme checkade vi in på vårt hotell där vi bodde de återstående nätterna. Eftersom vi skulle vara ute hela dagarna så behövde vi matsäck, vilken behövde inhandlas. Elisabeth och jag gick tillsammans och hittade en liten butik med en mycket hjälpsam äldre man. Han följde oss runt till allt vi

frågade efter. Men så behövde vi också färskt bröd och gick till bageriet längre bort. Ballina är en liten trevlig stad och det är korta avstånd. I resebeskrivningen står det att huvuddelen av resan skulle ägnas åt havsskådning. Vad det innebär hade jag inte riktigt klart för mig utom att vi skulle till klipporna ut mot Atlanten. Dessutom skulle vi till ett antal beacher för att spana efter vadare. En av de beacher som nämndes i resebeskrivningen var "Elly Beach" och den ville jag naturligtvis se. Vi försökte flera dagar komma dit. Första dagen kom vi till en beach som Magnus påstod var "Elly Beach". Det hade blåst in massor med tång så den var inte vacker. Som tur var så kom han på att han läst fel på kartan och kört för kort. Tredje dagen kom vi äntligen till rätt beach som visade sig vara en vacker sandstrand. Där fanns en skylt med namn och bilder på de fåglar man kunde se. Men den dagen blåste det rejält och duggregnade. Blåsten gjorde att jag hade mycket svårt att hålla still kameran och få den att fokusera så bilderna blev suddiga. Men jag får nöja mig med det. Fåglarna höll sig borta.

Skylt vid "min Beach".

Det blev två olika ställen för havsskådningen. Dels Annagh Head som består av höga branta, brutna klippor som går rätt ut i havet där vågorna bryter in. Ett vackert skådespel att se gröna vågor som bryts i yrande skum när de slår in över klipporna. Våra färdledare och övriga entusiaster slog sig ned på klipporna med sina tubkikare för att spana efter fåglarna som blåste in från Atlanten. Helst skulle det blåsa ordentligt vilket det också gjorde flera dagar.

Skådning vid Kilcummin Head.

En del fåglar kom ganska nära så jag fick se de arter som jag kände igen och en del annat. Där stranden var närmare och inte så brant fanns det klippskrevor med växter som man undrar hur de kan leva och trivas i så lite jord och nära havet. Det blev många bilder, växter är ju lättare att fotografera än fåglar.

Andra stället för havsskådning var vid Killcummin Head. Det såg anorlunda ut med en plan gräsyta som slutade med ett högt stup mot havet. Entusiasterna klagade på att det var för få fåglar men alla blev glada när en flock delfiner, Öresvin, simmade förbi. Vi gjorde även ett stopp vid Downpatrick Head vilket

Brytande vågor vid Annagh Head.

också många andra hade gjort visade det sig. Även här mycket höga klippor som ser ut som raka bitar ur en hög tårta. Jag vet inte vad berget består av men det ser ut som skiffer.

En dag stannade vi efter vägen flera gånger för att fotografera fuchsia som många husägare använder som häckar. Tydligt klarar den vintern där.

Rabatt i klippskreva vid Annagh Head.

Men det var inte bara havsskådning som gällde utan en dag så åkte vi ut till Ceann Iorrais där vi promenerade på gräsytor högt över havet med fantastisk utsikt över mjuka klippor och hav. Men vi sökte naturligtvis också en speciell fågel nämligen alpkråka. Vi fann den också så alla var nöjda. Sista dagen var vi tillbaka vid Annagh Head där flertalet av vårt gäng följde med en irländare ut på de yttersta klipporna. Jag avstod eftersom det såg vanskligt ut att gå där. En lägrup, som jag hittat tidigare fick bli mitt högkvarter. Eftersom det den dagen blåste ordentligt och vinden kom från rätt håll så slog vågorna högt in

över klipporna och gav fantastiska scener med gröna vågor och rena vattenfall när vattnet rann tillbaka. En hel del nya bilder på både klippor, vågor och växter tog jag den dagen.

Hemfärden startade morgonen därpå kl 05.45 för att hinna till flyget. Bilturen till Dublin gick bra med stopp för frukost. Även incheckningen på flygplatsen fungerade utan problem och vi kom iväg i tid.

Jag hade en trevlig vecka och inbitna fågelskådare blir ganska normala bara de lägger ifrån sig tubkikarna. Så jag kommer att göra om det till någon annan vacker plats.

God Jul och Gott Nytt År tillönskas alla läsare.

**Glöm inte att skicka nya bidrag till Briefing
och framför allt
GLÖM INTE ATT BETALA MEDLEMSAVGIFTEN
för det nya året.**

**För uppgift om postgironummer och avgift
- se sidan 2 i tidningen.**

Aralsjön

Text: Ulla Lidström

Alla SGS-are vet ju hur sorgligt det är med Aralsjön – men det tål att upprepas – och framför allt inte glömmas. Denna en gång så vackra och rika sjö ligger mellan västra Uzbekistan och södra Kazakstan. Den får sitt vatten från bergen Tian Shan och Pamir, det rinner ned i floderna Syr-Darya och Amu-Darya. På 50-talet hade sjön en yta på 400 km på ena lednen och 280 på den andra. Det lär då ha varit 60.000 människor som levde på fisket och fiskeindustrin här. Så kom Sovjets planekonomi in. Textilindustrin i landet behövde bomull. Det bestämdes att bomullsproduktionen måste öka i Turkmenistan, Kazakstan och Uzbekistan. Just denna odling är oerhört vattenkrävande och fälten bevattnades av ovan nämnda floder. Man odlade dessutom på mycket torra och näringsfattiga marker. Konstgödning krävdes. Samtidigt som vattnet i Aralsjön sjönk så blev befolkningen allt sjukare av alla kemikalier som spritts. Mellan 1966 och 1993 sjönk sjön 16 m. 1987 hade den enorma sjön delats upp i två mindre (den norra och den södra sjön). Det mesta av fisket försvann. Av de 173 olika sorters djur som en gång levde runt sjön finns idag endast 38 kvar. Men även klimatet i omgivningarna förändrades i o m att sjön sjönk, luften blev torrare, vintrarna kallare och somrarna hetare. I enorma stormar blåste salt

och sand hundratals km. Naturligtvis följde många kemikalier med i dessa stormar. Dricksvattnet förstördes och den försämrade hälsan hos befolkningen är påtaglig. Än idag drabbas man i området av en lång rad allvarliga sjukdomar, hög barnadödlighet och missbildade nyfödda. Gifter hittas inte bara i vattnet utan även i mjölken hos både människor och djur.

Idag har en lång rad forskare med olika projekt försökt att ”rehabilitera” sjön. Det skojas om att ifall varje forskare som varit på besök hade tagit med sig ett spann vatten hemifrån och hållt i sjön hade problemet varit över. Men det är ju inte bara sjön som skall tillfriskna utan även marken omkring - och befolkningen. I Kazakstan har man med internationell hjälp byggt den 14 km långa Kok-Aral-dammen. Den blev färdig 2005 och ger friskt vatten från Syr-Darya till den norra sjön som stigit 4 m. Man har på de sista tio åren sett att minst 15 olika sorters fisk har återvänt till norra sjön. Så det finns hopp för den delen av ursprungliga Aralsjön. Man hoppas den skall vara helt tillfrisknad till 2025 Den södra sjön har sämre framtidsutsikter. Troligen kommer den delas på nytt och torka ut helt till 2020. Det finns dock försök att rädda tre små sjöar.

Resemästarens sidor

Höstträffen blev historisk då vi för första gången hade föredrag via länk. Det var Jan Wigsten som höll sitt föredrag om Altaibergen via dator från Ulan Bator. Tekniken är fantastisk!

I skrivande stund har vi en grupp i Paraguay och en till i startgroparna plus två som strax åker från Kunming till Calcutta. Om det går som tänkt kommer du kunna följa deras resa på SGS nya Facebook-sida och du behöver inte vara med i Facebook för att göra det. Gå in på www.facebook.com/scandinaviangeographicsociety.

Nya resor på denna träff var dels en omfattande Boliviaresa med researrangören Tag Along. En ny arrangör som

rekommenderats av SGS-are. Det uppskattas! Den andra resan var en naturkryssning i Alaska med Anders Haglund som ledare. Båda fick stort intresse.

Jag hade också med mig mer information om Jubileumskryssningen 2018 och intresset var stort. Lyckligtvis har vi en stor båt och plats för alla!

Vill du få mer utförlig information om SGS-resorna rekommenderar jag dig att gå in på www.sgsresa.se, vår nya hemsida. Där läggs reseprogrammen ut så fort de är klara. Du kan också kontakta respektive researrangör och det är dem du pratar med om du vill anmäla intresse eller boka en resa.

Kalendarium

Vilda Paraguay med Anders Haglund

11-22 februari 2017

3 platser kvar!

22 juli-2 augusti 2017 **Väntelista!**

Sudan

12-22 januari 2017 **Boka!**

10-25 mars 2017 **Väntelista!**

Prel 10-25 mars 2018 **Intresselista!**

Örnfestival och okända Altaibergen

29 september-19 oktober 2017

Väntelista!

5-25 oktober 2018 **Väntelista!**

Bolivia

4-24 april 2018 **Intresselista!**

Alaskas vildmark med Anders Haglund

11-21 maj 2018 **Intresselista!**

Jubileumskryssning

16-23 november 2018

Intresselista!

VILDA PARAGUAY MED ANDERS HAGLUND

Vill man se både puma och jaguar är det få platser där chanserna är större än i Paraguay, även om det krävs tur här också förstås. Dessutom finns inte mindre än 400 arter fågel, 10 000 arter fjärilar, tapirer, jättebälddjur, krabbätande tvättbjörn, apor, grodor... I detta bortglömda land i Sydamerika bor bara 6,8 miljoner människor och de flesta lever i de södra delarna av landet. I norr är det naturen som härskar. Här är stora naturområden intakta och viltlivet rikt. Området Chaco i norr anses vara Sydamerikas bästa område för att spana däggdjur. Dit går vår resa.

Jesuiternas lämningar – ett världsarv

Men Paraguay har inte bara ett rikt växt och djurliv, det har också en rik historia och fina världsarv. Jesuiterna etablerade sig här på 1600-talet. De byggde kyrkor och samhällen där de samlade lokalbefolkningen. Ruinerna finns kvar och det syns tydliga spår hur kristendom och i viss mån ursprungsbefolkningens tro och traditioner blandats. Idag är resterna av denna epok upptagna på UNESCO:s världsarvslista. Vi ska också få inblick i detta.

Orienten i söder och möjlig förlängning

Vi besöker också den hotade atlantregnskogen i söder och får här uppleva en helt annan biotop och har möjlighet att se andra arter vi inte sett tidigare. Flera av dem är endemiska.

Den som vill kan förlänga resa och besöka Iguassufallen, Oberás svenskättlingar, ta en sväng in i Uruguay och flyga hem från Buenos Aires.

Tid:

11–22 februari 2017 **3 platser kvar!**

22 juli–2 augusti 2017 **Väntelista**

Pris: Från Asunción 38 900 (1 EUR = 10,00 SEK), 37 900 kr (1 EUR = 9,50 SEK), 36 900 kr (1 EUR = 9,00 SEK).

Flyg till Asunción tillkommer, från cirka 10 000 kr. Vi bokar individuellt flyg, varför du kan förlänga resa på egen hand om du vill.

Antal deltagare: 7-9 personer, vilket är max vad infrastrukturen i norr kan ta emot.

Färdledare: Anders Haglund, biolog och en av SGS mest rutinerade och uppskattade färdledare.

Arrangör: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, tel 0151-209 00, mejl: lotta@granslosaresor.se

SUDAN MED NILS BILLING EN RESA I DE SVARTA FARAONERNAS LAND

Sudan – kan man åka dit? Där är väl bara krig och elände! Nej, inte bara, även om landet är mycket hårt drabbat. Området norr om huvudstaden Khartoum och upp mot gränsen till Egypten kan man resa i. Resten av landet avråder UD från att resa till. Jag kontaktade även vår svenska ambassad i Khartoum och de bekräftade. Vill ni följa med, kommer vi utgöra cirka 1% av landets årliga turism. Hit kommer enligt uppgift inte ens 3 000 gäster per år.

I Sudan härskade de svarta faraonerna från 1000 f Kr till 300 f Kr. Dagens nubier i Sudan är ättlingar till de svarta nubiska faraoner som för 2 700 år sedan regerade över det forna Egypten. Längs Nilen i Sudan finns en enorm kulturskatt!

Världsarv

På vår resa kommer vi att besöka flera världsarv. Napata var de nubiska kungarnas kröningsstad 800–400 f Kr. Det ligger nära det heliga berget Jebel Barkal som reser sig som ett landmärke i den nubiska öknen. Här finns fina grottmålningar bevarade. Vi kommer också utforska Meroë som var den kungliga huvudstaden 500 f Kr. Meroë anses vara ett av de viktigaste monumenten över de första civilisationerna som utvecklades i Afrika. Ett annat världsarv vi besöker är Naga, lejontemplet, och ruinerna efter det stora och viktiga templet vid bosättningen Mussawarat strax norr om Khartoum. Under resan kommer vi också ut i byar, möter byborna och dricker en kopp te tillsammans.

Två rundresor – en med logi på hotell och gästhus.

Den andra med camping.

Du kan välja mellan två rundresor, en baserad på camping och en där vi har en säng som väntar varje kväll. Båda resorna besöker de viktigaste historiska platserna, men på campingresan kommer vi längre ut i öknen, till fler oaser och byar. På båda resorna färdas vi i 4-hjulsdrivna jeepar.

Vår färdledare och resefakta

Egyptolog Nils Billing leder vår resa. Han är religionshistoriker och författare till den nyutkomna boken ”De dödas bok, den fornegyptiska dödsboken i översättning och kommentar”. Nils är lärare vid Uppsala universitet och även antropolog. Han är en uppskattad färdledare och har lett oräkneliga resor samt deltagit i flera arkeologiska undersökningar i Egypten.

Antal deltagare: 13-18 personer

Pris: Resa 1: 39 500 kr (logi på hotell och i nubiska hus)

Resa 2 2017: 41 500 kr (campingexpedition)

Tid: Resa 1: 12–22 januari 2017 (**Boka**)

Resa 2: 10–25 mars 2017 (**Full**)

och 10–25 mars 2018 (**Intresselista**)

Bokning görs till arrangören Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, tel 0151-209 00, 070-686 88 55, e-post lotta@granslosaresor.se

NORGES VACKRASTE ÖAR MED ANDERS KÄLLGÅRD

Vega-öarna.

Följ med på en resa mellan Tromsø och Bergen där vi färdas med båt och besöker flera av Västnorges spännande öar. Vår färdledare på denna resa är Anders Källgård, född 1958, läkare, författare och nesofil (ö-älskare). Han har skrivit om öar och ö-liv i tidskrifter, antologier och egna böcker.

Dag 1 Ankomst till Tromsø, Stadsrundtur med Polarmuseet. Välkomstmiddag.

Dag 2 Redan innan vi går till sjöss gör vi en heldagsutflykt till numera broförsedda Sommarøy, som bjuder på ljuvliga vita sandstränder trots att vi befinner oss långt norr om polcirkeln. Den som följer med på vandringen uppför fjället Hillesøy får en spektakulär utsikt över ö-världen runt Tromsø. Ombordstigning på Hurtigruten kring midnatt.

Dag 3 Ombord på Hurtigruten och vi njuter av Lofoten, ett vidunderligt vackert ö-landskap som nuförtiden till stor del binds ihop av många broar. Anders Källgård håller med om att Lofoten trots sina broar är något av det vackraste han sett. Utflykt.

Dag 4 Vi stiger av Hurtigruten och beger oss till den spännande ön Lovund där vi övernattar. Det är en mycket liten och ganska isolerad ö som det gått ovanligt bra för, med laxodlingar och en fiskeindustri som varit mycket lönsam. För att komma hit måste vi lämna Hurtigruten.

Dag 5 Utflykt till ön Træna och med båt över Polcirkeln till den lilla ön Selvær. En vackrare båtresor är svår att tänka sig! Træna är en av Anders Källgårds favorit-öar, huvudö i en liten ö-kommun och som kämpar för överlevnad. Under senare år har musikfestivalen som anordnas varje sommar gjort Træna mer känd.

Dag 6 Vega-öarna kommer vi till i samband med att vi återvänder till Hurtigruten. De är numera ett världsarv, och det märks att öborna är stolta över sin historia.

Dag 7 Ombord på Hurtigruten med bl.a. besök i Trondheim.

Dag 8 På eftermiddagen ankommer vi Bergen där vår resa avslutas.

Ön Seövaer.

Färdledare: Anders Källgård

Datum: 20-27 augusti 2017

Antal deltagare: 18-25

Pris: 25000 SEK inkl. helpension. Transport till Tromsö och från Bergen tillkommer. Vi hjälper dig gärna att boka flyg om du inte tar tåget. Bergensbanen mellan Bergen och Oslo är känd för att vara en av världens vackraste tågresor! För den som vill se mer av det spektakulära Nordnorge och som vill uppleva hela Hurtigrutensträckan kan vi boka Hurtigruten redan från Kirkenes till Tromsö innan ni möter Anders i Tromsö för den resterande delen.

Arrangör: Alexandra Widl, Grönlandsresor 08-556 269 70,
e-post info@gronlandsresor.se

Boka!

ÖRNFESTIVAL OCH OKÄNDA ALTAIBERGEN

En SGS-expedition med Jan Wigsten i Ryssland, Mongoliet, Kina och Kazakstan

Följ med på en pionjärresa runt Altaibergen genom Ryssland, Mongoliet, Sinkiang (Kina) och Kazakstan. Regionen Altai ingår i WWF Världsnaturfondens Global 200 eko-regioner med hög biologisk mångfald. Samtliga fyra länder är till ytan stora länder och minstingen, Mongoliet, är inte mindre än 3,5 gånger så

stort som Sverige! Vår resa går till dessa länders periferi där de strålar samman i det inre av Asien så långt från världshaven man kan komma. Både naturen, kulturen och historien är mycket varierande då Altai är en korsväg av kulturer och historia. På den ryska och kazakiska sidan möter vi ett grönt och frodigt, skogsklätt landskap, medan den mongoliska sidan bjuder på ett kargt stäpplandskap och bergsökningar. Vi besöker skyternas gravfält från 500-talet f.Kr, men resans höjdpunkt blir kanske örnfestivalen i västra Mongoliet.

Färdledare

Jan Wigsten var medgrundare till SGS och Briefings första redaktör. En gotlänning som numera bor både i Visby och Ulan Bator med mongolisk fru och barn. Han startade Nomadic Journeys, ett mongoliskt reseföretag för 23 år sedan. Jan har lett resor bland annat i Mongoliet, Kina och de centralasiatiska sovjetrepublikerna inklusive Kazakstan redan i början av 1980-talet. Han har också varit rådgivare till WWF Ryssland i Karelen och på Tjuktjerhalvön (Chukotka) och rest med utrikesministern i ryska Altai republiken.

Under halva resan medföljer Jan's kollega Khanat Cheriyaadaa, som guidat National Geographic och andra till örnjägarna i västligaste Mongoliet. Khanat talar flytande ryska, kazakiska, mongoliska och engelska och är bosatt i Ölgii.

Antal deltagare: 10-15 personer

Budgeterat pris: 49 000 kr inklusive det mesta

Tid: prel 29 sep-19 okt 2017 (21 dagar) och 5-25 oktober 2018

Arrangör: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, tel 0151-209 00, 070-686 88 55, e-post lotta@granslosaresor.se

Väntelista!

DET OKÄNDA BOLIVIA

På denna storslagna resa får du chans att lära känna Sydamerikas fattiga och lite okända pärla Bolivia. I denna del av världen har ännu inte turistnäringen satt sina spår, och du möts av mycket vänliga, äkta och otroligt vackra länder. När vi anländer till Bolivia åker vi direkt vidare till Coroico som förmodligen är den mest natursköna staden i Bolivia. Den ligger halvvägs upp på en bergssluttning och omges av skog med utsikt över tropiska dalar och bergskedjor. Här kan vi njuta av sol och värme men även fantastiska vandringsleder och naturliga källor vid vattenfallen som man kan bada i.

Sucre är staden som är byggd i kolonialstil och är av bolivianerna själva utnämnd till den vackraste staden i Bolivia. Men är även Bolivias andra huvudstad och ligger på 2700 meters höjd och kallas ”den vita staden”. I Tarabuco möter vi den bolivianska indiankulturen på nära håll genom att besöka dess söndagsmarknad. Nästa stad att besöka är mysiga Potosí som är upptagen på Unescos världsarvslista och är världens högst belägna stad, på 4090 m ö h.

Nu följer några dagars jeepetur ut i vildmarken! Här finns det få boende, restauranger och människor. Det väntar nu fantastiska och varierande upplevelser på hoppiga vägar, som är olikt något annat! Här får vi uppleva Salar de Uyuni, världens största saltöken. Likt ett fantasilandskap breder högplatån ut sig på ca 3600 meters höjd och ser ut som en isbeklädd vintersjö. Men under jeepturen får vi även uppleva höjdpunkter som Laguna Colorada med tusentals flamingos, vulkanisk aktivitet och vackra stenformationer som liknar raukar.

I kontrasternas stad, La Paz möter du en härlig mix av gammalt och nytt, där traditionellt klädda indianer samsas med kostymklädda affärsmän. La Paz är världens högst belägna huvudstad på 3600 m ö h och är fylld med små gränder, kullerstensbelagda torg, restauranger och mysiga caféer.

Nu är det dags att lämna detta området för att flyga vidare till Amazonas. Den första dagen tillbringas vi med båt genom flodernas labyrintnätverk så vi får se Pampas djurliv längs floden och upptäcka olika vilda djur som det bolivianska Pampas är känt för. Vi kommer säkert få se kajmaner, alligatorer, apor, oräkneliga fåglar och allas favorit: rosa delfiner. I det flacka Pampas finns även öar av skog utströdda och är bebodda av apor, fåglar och sengångare.

Om man vill så finns det möjlighet att förlänga resan med några dagar i regnskogen Madidi eller med Peru där man kan besöka det mysiga Cusco och världskända Machu Picchu.

Preliminärt pris: 41 900 kr/person

Avresa: 4–24 april 2018 (21 dagar)

Antal deltagare: 8–16 SGS-are

Intresselista!

ALASKAS VILDMARK - EN NATURKRYSSNING MED ANDERS HAGLUND

Alaska är sinnebilderna för vildmark. Vi kryssar i sydöstra Alaskas storslagna, vilda skärgård bland valar, björnar och havsörnar. Glaciärerna rinner hela vägen ner till havet och tempererad regnskog (jo, det finns faktiskt regnskog här) växer i dalgångarna. Båten vi bor på en vecka tar 60 gäster och tack vare att den är liten kommer vi in i vikar och fjordar dit de stora fartygen aldrig når. Vi har med oss gummijollar som tar oss i land och från vilka vi kan komma närmare valar och sjölejon. Med oss har vi vår svenska guide, Anders Haglund, och ombord finns lokala naturguider som visar oss det bästa av Alaskas natur från sjösidan och till fots.

Björnar

Valar

Under hela kryssningen får vi njuta av god mat och dryck. Dessutom har du fri tillgång till baren, kaffe och te. Vi har reserverat hytterna på Main Deck för SGS. Vi flyger in via Seattle till Alaskas huvudstad Juneau där en 8-dagars kryssning väntar oss. Har du förslag eller önskemål om en förlängning av resan, så prata gärna med oss.

Antal deltagare: 14–18 personer

Budgeterat pris: 55 000 kr inklusive det mesta

Tid: prel 11–21 maj 2018

Arrangör: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, tel 0151-209 00, 070-686 88 55, e-post lotta@granslosaresor.se

Intresselista!

JUBILEUMSKRYSSNING

Scandinavian Geographic Society fyller 30 år och det vill vi fira traditionsenligt med en kryssning! De tidigare så uppskattade jubileumskryssningarna har gått till Karibien, Donau och Volga. Denna gång har vi sökt efter en kryssning där vi slipper långa flygresor och som är tillgänglig för de flesta utifrån både reslängd och kostnad. Huvudsaken är ju att få fira tillsammans och umgås under trevliga former samtidigt som vi får förstklassiga upplevelser, nya kunskaper och spännande inblickar! När vi lyckades

engagera den uppskattade spanienexperten, journalisten och föredragshållaren Thomas Gustafsson som ciceron för vår jubileumsresa blev valet av destination lätt. Jubileumsresan 2018 går till Spanien. Under åtta innehållsrika dagar kryssar vi på den mindre kända floden Guadalquivir i den välkända regionen Andalusien. Jubileumskryssningen är också ett utmärkt sätt att komma in i föreningens gemenskap och du får gärna ta med goda vänner!

Författaren Thomas Gustafsson – föredragshållare och ciceron

Vår destination är knappast en vit fläck på kartan för någon av oss, men genom vår mycket uppskattade ciceron, Thomas Gustafsson, får vi en spanienupplevelse utöver det vanliga. Hans gedigna kunskaper om Spanien, som resulterat i flera faktaböcker, samt hans aktuella bevakning av det politiska läget i landet, ger oss möjlighet att lyssna till intressanta föreläsningar som ger oss en fördjupad bild av ett välkänt land.

MS La Belle de Cadix – chartrad exklusivt för SGS

Vi planerar att chartra det fina och bekväma fartyget MS La Belle de Cadix som byggdes 2005 och renoverades 2010. Alla 88 hytterna har fönster och de flesta stora panoramafönster. Samtliga har luftkonditionering, TV, radio, privat duschrum och WC. Matsalen är ljus och rymlig så att vi alla kan äta vid en gemensam sittning. Ombord finns två barer, en mindre piano-bar på övre akterdäck och en stor salong där det kommer finnas möjlighet att ta sig en svängom, men framför allt är det här vi regelbundet samlas för att lyssna till Thomas Gustafssons intressanta föreläsningar.

Världsarv, god mat och dryck

Vår kryssning tar oss till flera av UNESCO:s världsarv – Alhambra, Generalife och Albaicín i Granada; den gamla stadskärnan med moskén i Córdoba; katedralen, Alcázar och Archivo de Indias i Sevilla. Andalusien är också känd för sin matkultur och dryck och vi provar sherry i Jerez och smakar Pata Negra skinka från den svartfotade ibericogrisen. Det sägs vara den godaste och dyraste skinkan i världen – skinkans Rolls Roys!

Förutom flera av UNESCO:s världsarv räknar vi med att göra en spännande utflykt till Gibraltar och den spanska exklaven Ceuta på den afrikanska kontinenten. Helpension inklusive dryck ingår i resans pris. Vår kryssning startar och slutar i Sevilla och vårt fartyg MS La Belle de Cadix är vårt bekväma, flytande ”hotell” som tar oss på floden till kuststaden Cadiz och tillbaka upp igen.

Planerad tid: 16–23 november 2018
Intresseanmälan!

Budgeterat pris: 18 000 kr exkl flyg

Antal deltagare: 120–170 personer.

Ta gärna med goda vänner!

Arrangör: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor,
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker,
lotta@granslosaresor.se, 0151-209 00.

B

Ans: SGS, C/O Eva Knutson,
Polhemsgatan 8,
461 30 Trollhättan

Okända exotiska Baltikum

gamla bondbyar, folkkonst, förtrolande skulpturparker, ryska ikoner, svenska befästningar, otroliga människoöden, frivilliga hjälporganisationer, berömda Korsens kulle, välbevarad natur, Nordeuropas bäst bevarade medeltidsstad Tallinn, Vilnius med 30 barockkyrkor och slottet där Johan III firade sitt bröllop, empire i Tartu, jugend i Riga, funkis i Kaunas, och överallt god mat trevligt serverad med härligt öl!

Estland – Lettland – Litauen

med koratre besök i Gdansk och Kaliningrad
12 dagar i liten grupp – en riktig "baltisk grundkurs"
6-17 juni 2018, 8-9 augusti 2018

"Den mest intressanta och lärorika resa jag varit med om"

"Givande, innehållsrikt, variationsrikt, välorganiserat - mycket god kvalitet"

"En fantastisk resa! ... otroligt att få en sådan resa för det facila priset"

Baltikum med Baltic Books

Program, massor av bilder: www.balticbooks.se.

Pär Lindström 0470-740808